

тала књига као и варошка деца, јер им се књига пружа под повољним околностима.

Више година ова иницијатива државе била је веома корисна, тако да је она дала потстрека и приватним издавачима, нарочито великим издавачким књижарама као што су „Хемус“ и Чипев у Софији, да и оне почну са издавањем књига за децу. Ови издавачи почели су да окупљају око себе најбоље писце, који се постепено одају дечјој књижевности. Релативно млади бугарски књижевник Ангел Каралијчев почео је своју списатељску делатност прво као писац за одрасле, али, пошто се пружила могућност боље зараде и бољег пласмана прича, прешао је сасвим на дечју литературу. До данас је дао низ врло успешних дечјих приповедака, тако да се за њега, по општем мишљењу, може слободно рећи, да је један од најбољих бугарских дечјих приповедача.

Бугарски књижевници, песници и издавачи схватили су један врло важан моменат у погледу издавања дечјих књига. Наиме, да књига мора без поговора бити добро илустрована и технички одлично о-